

HBD-237 Dorită patrie-a iubirii

Traian Dorz

Mircea Ciugudeanu

1. Do - ri - tă pa - tri - e - a iu - bi - rii, Gră - di - na cri - ni - lor de
ha - ruri mi - ai tur - nat în su - flet De - nu - mi mai a - flu - n lu - me
nea, loc? Cu ce sus - pi - nuri și ce la - crimi, Și do - ruri te - am pu - tut cân -
De ar - de - n do - ru - ri - le me - le, A - tă - ta pa - ti - mă și
ta. Ce foc? Mi - e dor de tot ce am a - co - lo, Ți -
nut de - ar - gint și de cleș - tar, O, la - să - mă să - ți trec o - da - tă Do -
ri - tul, dra - gul Tău ho - tar!

1 Dorită patrie-a iubirii,
Grădina crinilor de nea,
Cu ce suspinuri și ce lacrimi,
Și doruri te-am putut cânta.
Ce haruri mi-ai turnat în suflet
De nu-mi mai aflu-n lume loc?
De arde-n dorurile mele,
Atâta patimă și foc?

Refren:
Mi-e dor de tot ce am acolo,
Ținut de-argint și de cleștar,
O, lasă-mă să-ți trec odată
Doritul, dragul Tău hotar!

2 De-am străbătut atâtea vremuri,
Și drumuri fără de popas,
De vraja crucii și-a luminii,
Și fericirii tale-atras,
Azi stau, privind în zare locul
Și sunt uimit de străluciri,
O, vino patrie dorită
Locașul sfintelor iubiri!

3 Căci inima-mi și-ntreaga viață
Și tot ce am mai minunat
În dulcea patrie-a iubirii
Acolo-n tine le-ai luat.
Și m-ai lăsat să-mi ardă viața
În jurul singurului gând,
Să trec doritele-ți hotare,
C-un ceas, c-o clipă mai curând!